

บทที่ 4

ผลการศึกษา

รายงานการศึกษารายกรณี รายที่ 1 กรณีศึกษา เด็กถูกทารุณกรรม จากบุคคลในครอบครัว

1. การรับแจ้งเหตุ

เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2550 สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิจิตร ได้รับแจ้งจากศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือเด็ก และสตรีในภาวะวิกฤติ หรือศูนย์พึ่งได้ (OSCC) โรงพยาบาลโพทะเล และสถานีตำรวจภูธรบึงนาราง ว่า ได้รับตัวเด็กหญิงสอง (นามสมมติ) อายุ 14 ปี อยู่บ้านเลขที่ -----หมู่ที่ ----- ตำบลวังห้วยแก้ว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร เนื่องจากเข้ามารับการรักษาพยาบาล เพราะถูกบิดาทำร้ายร่างกายจนบาดเจ็บทั่วร่างกาย เด็กหญิงสองมีอาการหวาดกลัว ขณะนี้รักษาพยาบาลได้ 4 วันแล้ว แพทย์อนุญาตให้กลับบ้าน แต่เด็กหญิงสองไม่ยินยอมและพยายามฆ่าตัวตาย ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ต่อไป

2. การคัดเลือกกรณีศึกษา

ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกรณีศึกษารายนี้ เนื่องจากเด็กหญิงสองให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี พุดจาชัดเจน พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในวิสัยที่สามารถจะช่วยเหลือได้ในระยะเวลาจำกัด

2.1 การตั้งสมมติฐาน

เด็กหญิงสองถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่

2.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเด็กหญิงสองถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่
- เพื่อช่วยเหลือเด็กทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่เป็นผลพวงมาจากการถูกทารุณกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมรายกรณี และรวบรวมข้อมูลจากทีมสหวิชาชีพ

3.2 ข้อมูลของเด็กหญิงสองจากการรวบรวมทั้งหมด

3.2.1 ลักษณะทั่วไป

เด็กหญิงสองอายุ 14 ปี เกิดวันที่ 11 พฤศจิกายน 2536 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ -----หมู่ที่ ----- ตำบลห้วยแก้ว อำเภอ บึงนาราง จังหวัดพิจิตร เป็นบุตรของนายเอ (นามสมมติ) กับนางบี (นามสมมติ) บิดามารดา แยกทางกันตั้งแต่เด็กหญิงสองแรกเกิด ภายหลังแยกทาง เด็กหญิงสองอยู่ในความอุปการะของ มารดาและตา ยาย ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมา มารดาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเต้านม เมื่อ เด็กหญิงสองอายุ 12 ปี หลังจากมารดาเสียชีวิตแล้ว บิดาได้ไปรับเด็กหญิงสองจากตายายที่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มาพักอาศัยที่จังหวัดพิจิตรกับบิดา ซึ่งบิดายังไม่มีครอบครัวใหม่ และพักอาศัย อยู่เพียงลำพัง โดยบ้านที่อาศัยอยู่เป็นบ้านของตนเอง มีลักษณะเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ยกใต้ถุนสูง หลังคามุงด้วยสังกะสีและฝาบ้านทำด้วยสังกะสี สภาพบ้านมีลักษณะทรุดโทรม คือ เสาบ้าน เถียง พื้นไม้แตก ฝาบ้านสังกะสีผุ ขนาดบ้านกว้าง 6 เมตร ยาว 6 เมตร ภายในบ้านมีการ กั้นห้องนอนอยู่หนึ่งห้อง โดยเด็กหญิงสองจะนอนในห้องนอน ภายในบ้านมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น พัดลม หม้อหุงข้าว ทีวี ตู้เย็น เป็นต้น บริเวณรอบ ๆ บ้านมีรั้วกันเป็นแนวล้อมรอบ และมีบ้านที่ปลูกอาศัยอยู่บริเวณละแวกเดียวกัน 5 - 6 หลังคา เรือน และมีระยะห่างกันประมาณ 10 - 15 เมตร

- ข้อมูลจากเด็กหญิงสอง

หลังจากเด็กหญิงสองมาพักอาศัยอยู่กับบิดาที่จังหวัดพิจิตร ได้ประมาณ 2 ปี เด็กหญิงสองเริ่มมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันกับบิดา ถูกบิดาเยียนตีเป็นประจำ เนื่องจากมีความไม่เข้าใจกันในเรื่องความประพฤติของเด็กหญิงสอง คือ บิดาไม่ชอบให้ เด็กหญิงสองรู้จัก และพูดคุยกับเพื่อนชาย โดยเฉพาะการพูดคุยทางโทรศัพท์ มักจะเกิดการ ได้แย้งระหว่างบิดากับเด็กหญิงสองอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งบิดาเด็กหญิงสองจะแสดงอาการหงุดหงิด โมโห แล้วใช้ไม้เยียนตีเด็กหญิงสองอย่างรุนแรงบ่อยครั้ง ทุกครั้งที่บิดาได้เยียนตี เด็กหญิงสองจะมีรอยฟกช้ำ เขียว บวม ทัวทั้งลำตัว แขน ขา และมือ ในบางครั้งจะมีบาดแผล เช่น ศีรษะแตก ในวันเกิดเหตุบิดาได้ใช้ท่อนไม้เยียนตีเด็กหญิงสองอย่างรุนแรง จนต้องเข้ารับการรักษาตัวที่ โรงพยาบาลโพทะเล โดยการนำส่งของเพื่อนบ้าน

- ข้อมูลจากโรงเรียนและเพื่อน

เด็กหญิงสองกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์ไทรงาม วิทยาคม ตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร เด็กหญิงสองเป็นเด็กที่มีนิสัยร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส เรียบร้อย ชอบช่วยเหลือครูอาจารย์ และช่วยเหลืองานโรงเรียนอยู่เสมอ ในระยะหลังเด็กหญิงสองมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป จะแยกตัวอยู่คนเดียว ซึมเศร้า ไม่เข้ากลุ่มเพื่อนเช่นปกติ

- ข้อมูลครอบครัวกับชุมชน

เด็กหญิงสองพักอาศัยอยู่กับบิดาเพียงสองคน มีรายได้มาจากบิดา ประกอบอาชีพเลี้ยงเป็ด เพื่อเก็บไข่ขาย และประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ประมาณ 4,000.- บาท / เดือน

บิดาเติบโตและพักอาศัยอยู่ในชุมชนมานาน จนเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยกับคนในชุมชนเป็นอย่างดี และมีการเกื้อกูลซึ่งกันและกันตามสภาพชนบททั่วไป เนื่องจากชุมชนเห็นใจที่บิดาต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง อีกทั้งเมื่อมีกิจกรรมในชุมชนในช่วงเทศกาลต่าง ๆ มักได้รับความร่วมมือจากบิดาเด็กหญิงสองเสมอ ในกรณีที่เด็กหญิงสองถูกบิดาเขียนตีอยู่เป็นประจำ คนในชุมชนทราบเป็นอย่างดี และเคยว่ากล่าวตักเตือนไม่ให้ใช้ความรุนแรงกับบุตร เพราะบิดาเป็นคนหงุดหงิดง่าย โมโหง่าย ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ และยังทราบว่าบิดาเคยมีภรรยามาแล้ว 3 คน และภรรยาแต่ละคนก็ถูกทุบตีทำร้ายร่างกายเป็นประจำ จนต้องเลิกร้างกันไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การถูกทารุณกรรมของเด็กหญิงสอง

เด็กหญิงสองถูกทารุณกรรมจากบิดาจริง โดยมีข้อมูลหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนจากข้อมูลด้านการแพทย์ พบว่า เด็กหญิงสองถูกทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บบริเวณลำตัว แขน และขา มีบาดแผลฟกช้ำ บวมแดง บริเวณกว้าง และศีรษะแตก รวมทั้งมือขวามีอาการบวมจากการถูกระแทกอย่างแรง

4.2 หลักฐานจากบุคคลแวดล้อม

เนื่องจากบิดาเคยเขียนตีเด็กหญิงสองอยู่บ่อยครั้ง จนเป็นที่ทราบกันดีของสมาชิกในชุมชนและเพื่อนบ้านใกล้เคียง ว่าบิดาเป็นคนโมโหง่าย และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

4.3 สาเหตุสำคัญในการถูกทารุณกรรม

เด็กหญิงสองถูกเขียนตีจริงและบ่อยครั้ง ในครั้งสุดท้ายเกิดจากการที่

เด็กหญิงสองคุยโทรศัพท์กับเพื่อนชาย แต่บิดาไม่พอใจ และไม่ต้องการให้เด็กหญิงสองติดต่อหรือพูดคุยโทรศัพท์กับเพื่อนชาย แต่เด็กหญิงสองก็ไม่เชื่อฟัง บิดาจึงเกิดความโมโห จนเขียนตีเด็กหญิงสอง

4.4 พฤติกรรมและอาการที่แสดงออกของเด็กหญิงสอง

เด็กหญิงสองซึมเศร้า วิตกกังวล หวาดกลัวบิดา อาย ไม่อยากอยู่กับบิดา มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดา

4.5 ประเด็นทางกฎหมาย

- จากข้อมูลแวดล้อมทั้งหมด เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า บิดาได้ทารุณกรรมเด็กหญิงสองจริง และมีความผิดตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546
- หลังจากเกิดเหตุ บิดากับตา ยาย มีความขัดแย้งกัน ต่างฝ่ายต่างต้องการที่จะปกครองเด็กหญิงสอง

5. สรุปสภาพปัญหาที่ต้องการรับความช่วยเหลือ

5.1 เด็กหญิงสองมีปัญหาทางร่างกาย

ผลจากการถูกทารุณกรรม ทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บหลายแห่ง จำเป็นต้องได้รับการตรวจ และการรักษาจากแพทย์

5.2 เด็กหญิงสองมีปัญหาทางจิตวิทยา

เนื่องจากเด็กหญิงสองมีความขัดแย้งกับบิดา ส่งผลให้เด็กหญิงสองมีพฤติกรรมและอาการที่แสดงออกมาจากความขัดแย้งในจิตใจ จำเป็นที่จะต้องได้รับการเยียวยา รักษาสุขภาพจิตใจ จากจิตแพทย์และนักจิตวิทยา

5.3 เด็กหญิงสองมีปัญหา

เนื่องจากเด็กหญิงสองถูกทารุณกรรมทางร่างกายจากบิดา และมีการแจ้งความดำเนินคดี อาจจะทำให้เด็กหญิงสองไม่ปลอดภัย รวมถึงบิดามีความขัดแย้งกับตา ยาย เนื่องจากต่างฝ่ายต่างมีความต้องการที่จะปกครองเด็กหญิงสอง เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพ จึงส่งเด็กหญิงสองเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

6. การวางแผน และการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบของทีมสหวิชาชีพ เพื่อร่วมกันวางแผนการให้ความช่วยเหลือ ตามบทบาทของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

วัน / เดือน / ปี	วิชาชีพ	การดำเนินการตามบทบาทวิชาชีพ	ผลการดำเนินการ
18 มิถุนายน 2550	<ul style="list-style-type: none"> - แพทย์ - พยาบาลให้คำปรึกษา - นักจิตวิทยา 	<ul style="list-style-type: none"> - รักษาพยาบาล - บาดเจ็บ รอยฟกช้ำที่เกิดจากการถูกตี - สรุปรายงานการตรวจรักษา นำเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - ให้คำปรึกษากรณีเด็กมีอาการซึมเศร้า - แจ้งเหตุไปที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - ให้คำปรึกษาพูดคุยเพื่อสร้างสัมพันธภาพและหาข้อเท็จจริง - สรุปรายงานการตรวจสุขภาพจิต นำเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> - บาดเจ็บจากการถูกตีได้รับการรักษา ให้อาการทุเลา - ได้ข้อมูลสรุปผลการรักษา - เด็กให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลว่าถูกบิดาทารุณกรรม - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มอบหมายให้ผู้ศึกษาดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อหาข้อมูล - ได้ข้อมูลว่าเด็กถูกทารุณกรรมจากบิดา - เด็กรู้สึกไว้วางใจ ยอมเปิดเผยข้อมูล - สรุปเห็นควรแยกเด็กจากครอบครัวเพื่อบำบัดทางจิต

วัน / เดือน / ปี	วิชาชีพ	การดำเนินการตาม บทบาทวิชาชีพ	ผลการดำเนินการ
20 มิถุนายน 2550	- นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา)	- พบเด็กและ ครอบครัวเพื่อสอบ ข้อเท็จจริงตาม กระบวนการทางสังคม สงเคราะห์ - ส่งเด็กเข้ารับการ คุ้มครองที่บ้านพักเด็ก และครอบครัวจังหวัด นครสวรรค์	- พบว่า เด็กถูกบิดา ทำร้ายร่างกายเป็น ประจำเมื่อมีอารมณ์ โกรธโดยไม่สามารถ ควบคุมตนเองได้ - เด็กได้รับการตรวจ สุขภาพร่างกายและ พบกับนักจิตวิทยา
21 มิถุนายน 2550	- นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา)	- ร้องทุกข์กล่าวโทษ กับผู้กระทำความผิดที่ สภ.บึงนาราง	- ร้องทุกข์กล่าวโทษ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ กล่าวหา
22 มิถุนายน 2550	- ตำรวจ (พนักงานสอบสวน)	- สอบสวนพยาน ผู้เกี่ยวข้อง - สอบปากคำเด็ก ผู้เสียหาย	- พบว่าเด็กถูกกระทำ ทารุณกรรมจริง และ มีความผิดตาม กฎหมาย - เด็กให้ข้อมูลว่าบิดา กระทำทารุณกรรมจริง และเด็กไม่ต้องการ กลับไปอยู่กับ ครอบครัว

7. สรุปผลการให้ความช่วยเหลือ

7.1 การช่วยเหลือด้านร่างกาย

เด็กหญิงสองได้รับการตรวจและรักษาร่างกายจนหายเป็นปกติ

7.2 การช่วยเหลือด้านจิตวิทยา

เด็กหญิงสองได้รับความช่วยเหลือด้านสภาพจิต ซึ่งระหว่างนี้ยังอยู่ใน
กระบวนการเยียวยารักษาฟื้นฟูสภาพจิตใจ จากจิตแพทย์ และนักจิตวิทยา

7.3 การดำเนินคดีทางกฎหมาย

เด็กหญิงสองได้แจ้งความดำเนินคดีกับบิดาต่อตำรวจ (พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี) ตามกระบวนการยุติธรรม

7.4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยส่งเด็กหญิงสองเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

8. การติดตามประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ

8.1 ด้านการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตในปัจจุบันของเด็กหญิงสอง จากที่เด็กหญิงสองได้รับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์ ได้ไม่เกิน 3 เดือนเด็กหญิงสองจะถูกส่งตัวเข้ารับการคุ้มครองที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลก และขณะนี้เด็กหญิงสองมีความสุข และได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

8.2 ด้านการปรับตัว

เด็กหญิงสองสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุข มีความประพฤติดี มีการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เร็ว และจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลกได้จัดขึ้น

8.3 ด้านผลทางคดี

ประสานพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีเด็กหญิงสอง ทราบว่า ความผิดฐานทำร้ายร่างกายที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์ กล่าวโทษบิดาไว้ นั้น เป็นความผิดอันยอมความได้ และประกอบกับเป็นความผิดที่บุพการีได้กระทำต่อผู้สืบสันดานของตนเองนั้น พนักงานสอบสวนจึงได้เรียกบิดาของเด็กหญิงสองมารับทราบข้อกล่าวหา และทำการเปรียบเทียบปรับ พร้อมทั้งให้ทำสัญญากับพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า จะไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก หากมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก จะให้ทางพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีถึงที่สุด

รายงานการศึกษารายกรณี รายที่ 2 กรณีศึกษา เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากบุคคลในครอบครัว

1. การรับแจ้งเหตุ

เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2550 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับแจ้งจากศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือเด็ก และสตรีในภาวะวิกฤติ หรือศูนย์พึ่งได้ (OSCC) โรงพยาบาลพิจิตร ว่า ได้รับตัวเด็กหญิงหนึ่ง (นามสมมติ) อายุ 12 ปี อยู่บ้านเลขที่ ----- หมู่ที่ ---- ตำบลวังทับไทร กิ่งอำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร เนื่องจากเข้ามารับการ รักษาพยาบาล ด้วยอาการไข้ มีภาวะหวาดกลัว และแพทย์ได้ตรวจพบร่องรอยการถูกระทำ ทางเพศ ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ต่อไป

2. การคัดเลือกกรณีศึกษา

ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกรณีศึกษารายนี้ เนื่องจากเป็นกรณีศึกษาที่ถูกทารุณกรรมทางเพศจากบุคคลในครอบครัว และเป็นกรณีที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำที่มีความรุนแรงต่อสภาพร่างกายและจิตใจ บวกกับเด็กหญิงหนึ่งให้ความร่วมมือที่จะให้ข้อมูลเป็นอย่างดี พุดจาชัดเจน พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในวิสัยที่สามารถจะช่วยเหลือได้ในระยะเวลาจำกัด

2.1 การตั้งสมมติฐาน

เด็กหญิงหนึ่ง ถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่

2.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเด็กหญิงหนึ่ง ถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่
- เพื่อช่วยเหลือเด็กทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่เป็นผลพวงมาจากการทารุณกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมรายกรณี และรวบรวมข้อมูลจากทีมสหวิชาชีพ

3.2 ข้อมูลของเด็กหญิงหนึ่งจากการรวบรวมทั้งหมด

3.2.1 ลักษณะทั่วไป

เด็กหญิงหนึ่ง อายุ 12 ปี เกิดวันที่ 22 กรกฎาคม 2538 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ---- หมู่ที่---- ตำบลวังทับไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร เป็นบุตรของนายเอ (นามสมมติ) กับนางพา (นามสมมติ) บิดามารดาแยกทางกันตั้งแต่เด็กหญิงหนึ่งอายุ 3 ปี โดยเด็กหญิงหนึ่งมีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด 3 คน เด็กหญิงหนึ่งเป็นน้องคนสุดท้อง มีรูปร่างผอม ตัวเล็ก ผิวคล้ำ น้ำหนักและส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์ภาวะโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ เสื้อผ้าการแต่งกายไม่สะอาด ส่วนพี่อีก 2 คน อยู่ในความอุปการะของมารดา ซึ่งขณะนี้มารดามีครอบครัวใหม่ ไม่เคยมาเยี่ยมหรือติดต่อกับมาหา เด็กหญิงหนึ่งนานประมาณ 9 ปีแล้ว เด็กหญิงหนึ่งจึงไม่ทราบว่ามารดาและพี่น้องอีก 2 คนอยู่ที่ใด ส่วนเด็กหญิงหนึ่งได้อยู่ในความอุปการะของบิดามาโดยตลอด ซึ่งครอบครัวมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ นายเงิน (นามสมมติ) ปู่เลี้ยงอายุ 80 ปี, นางทอง (นามสมมติ) ย่าอายุ 80 ปี มีลักษณะตาบอดทั้งสองข้าง, นายเอ (นามสมมติ) บิดาอายุ 46 ปี และเด็กหญิงหนึ่ง ที่พักอาศัยเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ยกใต้ถุนสูง หลังคามุงด้วยหญ้าแฝก ฝาบ้านและพื้นบ้านผุกร่อน หลังคาหญ้าแฝก มีรอยร้าว ขนาดบ้านกว้างประมาณ 5 เมตร ยาว 5 เมตร ภายในบ้านโล่ง ไม่มีการกั้นห้องแต่อย่างใด เครื่องนอนจำพวก เสื่อ ผ้าห่ม หมอน มุ้ง เก้าและดำ เมื่อถึงเวลาอนตอนกลางคืน จะกางมุ้งบริเวณใกล้เตียงกันทั้งหมด 3 มุ้ง เด็กหญิงหนึ่งจะนอนมุ้งเดียวกับย่า ปู่เลี้ยงนอนอีก 1 มุ้ง และบิดาอีก 1 มุ้ง มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้าน คือ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ พัดลม และหม้อหุงข้าว บริเวณรอบ ๆ บ้านไม่มีรั้วกั้น มีบ้านที่ปลูกอาศัยอยู่บริเวณเดียวกันประมาณ 3-4 หลังคาเรือน และมีระยะห่างกันประมาณ 10-15 เมตร

- ข้อมูลจากเด็กหญิงหนึ่ง

เด็กหญิงหนึ่งอยู่ในความอุปการะดูแลของบิดามาโดยตลอด บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ทุกวันหลังเลิกงาน บิดาจะดื่มสุรา เมากลับมาบ้านทุกวัน ในเวลากลางคืนตอนดึกที่ย่าและเพื่อนบ้านใกล้เตียงนอนหลับหมดแล้ว บิดาจะเข้ามาในมุ้งที่เด็กหญิงหนึ่งนอนกับย่า ใช้มืออุดปากและอุ้มเด็กหญิงหนึ่งออกจากมุ้งที่นอนอยู่มานอกมุ้ง แล้วบิดาห้ามไม่ให้ส่งเสียงดัง หลังจากนั้นก็ถอดกางเกงที่เด็กหญิงหนึ่งใส่ออก และนำอวัยวะเพศของบิดาสอดใส่ไปในอวัยวะเพศของเด็กหญิงหนึ่ง หลังจากบิดาสำเร็จความใคร่แล้วก็ขู่ว่าไม่ให้บอกใคร มิฉะนั้นจะฆ่าให้ตาย ซึ่งเด็กหญิงหนึ่งไม่เข้าใจว่าทำไมไม่ให้บอกใคร แล้วทำไมบิดาต้องทำให้เด็กหญิงหนึ่งเจ็บ แล้วก็กลับไปนอนเช่นเดิม เด็กหญิงหนึ่งก็ยังร้องไห้เบา ๆ แล้วนำกางเกงมาใส่ ขณะ

กำลังใส่กางเกงปูเลียงก็เข้ามาดตัวเด็กหญิงหนึ่งนอนบนพื้น แล้วถอดกางเกงพร้อมขึ้นคร่อมบนตัว นำอวัยวะเพศสอดใส่ในอวัยวะเพศของเด็กหญิงหนึ่ง และพอสำเร็จความใคร่แล้วก็ขู่มิให้บอกใครเหมือนบิดา ซึ่งบิดาและปูเลียงล่วงละเมิดทางเพศเด็กหญิงหนึ่งบ่อยครั้ง จนจำไม่ได้ว่าทั้งหมดกี่ครั้ง โดยทุกครั้งจะมีการผลัดกันข่มขืน โดยกระทำเช่นนี้มาตั้งแต่เด็กหญิงหนึ่งเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนครั้งสุดท้าย ร่างกายเด็กหญิงหนึ่งมีอาการอ่อนเพลีย มีไข้ และเกร็งกล้ามเนื้อตามร่างกายอย่างรุนแรง จึงส่งต่อไปยังโรงพยาบาลพิจิตร โดยการนำส่งของครูอาจารย์

- ข้อมูลจากโรงเรียนและเพื่อน

เด็กหญิงหนึ่งกำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสากเหล็ก ตำบลสากเหล็ก อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร เดิมเด็กหญิงหนึ่งมีนิสัยร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ชอบพูดคุยสนุกสนาน ชอบช่วยเหลือครูและช่วยงานโรงเรียนอยู่เสมอ ในระยะหลังเด็กหญิงหนึ่งไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว สวมเสื้อผ้าเก่า และเด็กหญิงหนึ่งจะซึ่มเศร้า เหงาหงอย ไม่ค่อยพูดคุย แยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นเช่นนี้อยู่นานหลายเดือน จนกระทั่งวันที่ 27 สิงหาคม 2550 เด็กหญิงหนึ่งมีไข้ตัวร้อน อ่อนเพลีย และกล้ามเนื้อตามร่างกายเกิดอาการเกร็ง ครูประจำชั้นจึงได้ขออนุญาตครูใหญ่ให้นำเด็กหญิงหนึ่งไปตรวจรักษาที่สถานีอนามัย และถูกส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลพิจิตร ขณะนั้นเด็กหญิงหนึ่งมือเท้าสั่นและเย็น

- ข้อมูลครอบครัวกับชุมชน

เด็กหญิงหนึ่งพักอาศัยอยู่กับบิดา ปูเลียง และย่าซึ่งพักอาศัยอยู่ทั้ง 2 ช้าง ครอบครัวมีรายได้จากบิดาเพียงคนเดียว โดยประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ประมาณวันละ 150 - 180 บาท ส่วนย่าและปูเลียงไม่ได้ประกอบอาชีพใด ครอบครัวเด็กหญิงหนึ่งพักอาศัยอยู่ในชุมชนมานาน ตั้งแต่บิดาเด็กหญิงหนึ่งยังเด็ก จนเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยของสมาชิกในชุมชนเป็นอย่างดี และมีการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ตามสภาพชนบททั่วไป เนื่องจากสงสารที่ครอบครัวเด็กหญิงหนึ่งมีฐานะยากจน บิดามารดาแยกทางกัน ปู่ย่าอายุมากแล้ว และเมื่อชุมชนมีกิจกรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ มักได้รับความร่วมมือจากครอบครัวของเด็กหญิงหนึ่งเสมอ เพราะบิดาชอบดื่มสุรา และเป็นที่ยอมรับกันว่ามักจะดื่มสุราทุกวันหลังเลิกงาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การถูกทารุณกรรมของเด็กหญิงหนึ่ง

เด็กหญิงหนึ่งถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาโดยสืบสันดาน และปู่เลี้ยง จริง โดยมีข้อมูลหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน จากข้อมูลด้านการแพทย์ พบว่า แคมเนกบริเวณอวัยวะเพศมีรอยขีด และบวมแดง มีร่องรอยการฉีกขาดใหม่ และตรวจพบเชื้อพรหมจรรย์ฉีกขาด ซึ่งเป็นร่องรอยของการผ่านของแข็งไม่มีคม ผ่านช่องคลอด การตรวจผลเลือดไม่พบเชื้อ HIV และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

4.2 หลักฐานจากบุคคลแวดล้อม

เนื่องจากบิดาดื่มสุราอยู่เป็นประจำทุกวัน ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะในการควบคุมตัวเองหรือยับยั้งพฤติกรรม บวกกับบิดาได้แยกทางกับมารดาเป็นเวลานาน และยังไม่มีการหย่าใหม่ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เด็กหญิงหนึ่งพักอาศัยอยู่ มีสภาพเอื้อต่อการถูกกระทำ เนื่องจากย่าของเด็กหญิงหนึ่งพิการตาบอดทั้งสองข้าง

4.3 สาเหตุสำคัญในการถูกทารุณกรรม

เด็กหญิงหนึ่งถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาและปู่เลี้ยงในทุกครั้ง และในครั้งสุดท้ายหลังจากบิดาดื่มสุรามีอาการเมามาจากที่ทำงาน ส่วนปู่เลี้ยงจะทารุณกรรมทางเพศเนื่องจากเห็นว่าบิดากระทำการข่มขืนเด็กหญิงหนึ่ง จึงเลียนแบบกระทำเด็กหญิงหนึ่งซ้ำหลังจากที่บิดากระทำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อีกทั้งในครอบครัวไม่มีใครสามารถที่จะให้ความช่วยเหลือเด็กหญิงหนึ่งได้ เนื่องจากย่าตาบอดทั้งสองข้าง

4.4 พฤติกรรมและอาการที่แสดงออกของเด็กหญิงหนึ่ง

เด็กหญิงหนึ่งซึมเศร้า เหงื่อลอย เกรียดย วิตกกังวล หวาดกลัวบิดาและปู่เลี้ยง ไม่ต้องการที่จะกลับไปอยู่กับครอบครัวอีก

4.5 ประเด็นทางกฎหมาย

จากข้อมูลแวดล้อมทั้งหมด เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า บิดาและปู่เลี้ยงได้ทารุณกรรมเด็กหญิงหนึ่งจริง และมีความผิดตามกฎหมาย

5. สรุปสภาพปัญหาที่ต้องการรับความช่วยเหลือ

5.1 เด็กหญิงหนึ่งมีปัญหาทางร่างกาย

ผลจากการถูกละเมิดทางเพศ ทำให้ร่างกายมีอาการต่าง ๆ เช่น เป็นไข้ อ่อนเพลีย และอาการเกร็งของกล้ามเนื้อตามร่างกาย จำเป็นต้องได้รับการตรวจและรักษาจากแพทย์

5.2 เด็กหญิงหนึ่งมีปัญหาทางจิตวิทยา

เนื่องจากเด็กหญิงหนึ่งมีความเครียดจากการกระทำทารุณกรรมทางเพศจากบิดาและปู่เลี้ยง ส่งผลให้มีพฤติกรรมและอาการที่แสดงออกมา ได้แก่ ซึมเศร้า เหม่อลอย ส่งผลกระทบต่อร่างกายให้เจ็บป่วย จำเป็นที่จะต้องได้รับการเยียวยา รักษาสภาพจิตใจ จากจิตแพทย์ และนักจิตวิทยา

5.3 เด็กหญิงหนึ่งมีปัญหา

เนื่องจากเด็กหญิงหนึ่งถูกละเมิดทางเพศจากบิดาและปู่เลี้ยง และมีภาระความดำเนินคดี อาจจะทำให้เด็กหญิงหนึ่งไม่ปลอดภัย เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพ จึงส่งเด็กหญิงหนึ่งเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

6. การวางแผน และการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบของทีมสหวิชาชีพ เพื่อร่วมกันวางแผนการให้ความช่วยเหลือ ตามบทบาทของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

วัน / เดือน / ปี	วิชาชีพ	การดำเนินการตามบทบาทวิชาชีพ	ผลการดำเนินการ
30 สิงหาคม 2550	- แพทย์ - พยาบาลให้คำปรึกษา	- รักษาพยาบาลกรณีเด็กมีไข้และปวดท้อง - สรุปข้อมูลการรักษาเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ	- ภายหลังจากการรักษาเด็กมีอาการดีขึ้น - ได้ข้อมูลการรักษาว่าเด็กปวดท้องและมีไข้เป็นผลจากการถูกละเมิดทางเพศ - เด็กมีความรู้สึกไว้วางใจกล้าเปิดเผยข้อมูลการถูกละเมิด

	- นักจิตวิทยา	- ให้คำปรึกษากรณีเด็กซึมเศร้า ไม่อยากกลับบ้าน	กรรม - เด็กเปิดเผยว่าถูกล่วงละเมิดทางเพศแต่ไม่ให้ข้อมูลผู้กระทำ
31 สิงหาคม 2550	- นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา)	- ให้คำปรึกษา - เยี่ยมบ้านเพื่อสอบถามเท็จจริง - ส่งเด็กเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์ - ร้องทุกข์กล่าวโทษกับผู้กระทำคามผิด	- พบข้อมูลว่าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบิดาและปู่ - ได้ข้อมูลเพื่อสรุปทำรายงานเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - เด็กได้รับการบำบัดทางร่างกายและจิตใจจากแพทย์และนักจิตวิทยาของบ้านพักเด็กฯ - ร้องทุกข์กล่าวโทษโดยผู้ศึกษาเป็นผู้กล่าวหา
3 กันยายน 2550	- ตำรวจ (พนักงานสอบสวน)	- สอบสวนพยานผู้เกี่ยวข้อง - สอบปากคำเด็ก - จับกุมผู้ต้องหา	- พบว่าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจริง - เด็กให้ข้อมูลว่าถูกบิดาและปู่ล่วงละเมิดทางเพศ - บิดาและปู่ของเด็กถูกคุมขัง

7. สรุปผลการให้ความช่วยเหลือ

7.1 การช่วยเหลือด้านร่างกาย

เด็กหญิงหนึ่งได้รับการตรวจและรักษาร่างกายจนหายเป็นปกติ

7.2 การช่วยเหลือด้านจิตวิทยา

เด็กหญิงหนึ่งได้รับความช่วยเหลือด้านสภาพจิต ซึ่งระหว่างนี้ยังอยู่ในขบวนการเยียวยารักษา ฟันฟูสภาพจิตใจ จากจิตแพทย์ และนักจิตวิทยา

7.3 การดำเนินคดีทางกฎหมาย

เด็กหญิงหนึ่งได้แจ้งความดำเนินคดีกับบิดาและปู่เลี้ยงต่อตำรวจ (พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี) ตามกระบวนการยุติธรรม

7.4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยส่งเด็กหญิงหนึ่งเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

8. การติดตามประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ

8.1 ด้านการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตในปัจจุบันของเด็กหญิงหนึ่ง จากที่เด็กหญิงหนึ่งได้รับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์ ได้ไม่เกิน 3 เดือนเด็กหญิงหนึ่งจะถูกส่งตัวเข้ารับการคุ้มครองที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลก และขณะนี้เด็กหญิงหนึ่งมีความสุข และได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

8.2 ด้านการปรับตัว

เด็กหญิงหนึ่งสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุข มีความประพฤติดี มีการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เร็ว และจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลกได้จัดขึ้น

8.3 ด้านผลทางคดี

ประสานพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีเด็กหญิงหนึ่ง ทราบว่า ความผิดฐานกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน 13 ปี ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์ กล่าวโทษบิดาและปู่เลี้ยงไว้ นั้น เป็นความผิดอันยอมความได้ และประกอบกับเป็นความผิดที่บุพการีได้กระทำต่อผู้สืบสันดานของตนเอง ขณะนี้ศาลได้ตัดสินตามคำพิพากษาศาลจังหวัดพิจิตร ให้บิดาและปู่เลี้ยงจำคุกตลอดชีวิต แต่เนื่องจากจำเลยให้การสารภาพตลอดข้อกล่าวหา เป็นประโยชน์ในการ

พิจารณาจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง เหลือจำคุก 50 ปี จำเลยที่ 2 (ปู่เลี้ยง) จำคุก 44 ปี 4 เดือน 40 วัน และเนื่องจากจำเลยให้การสารภาพตลอดข้อกล่าวหา เป็นประโยชน์ในการพิจารณาจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง เหลือจำคุก 22 ปี 2 เดือน 20 วัน

รายงานการศึกษากรณีศึกษา รายที่ 3 กรณีศึกษา เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลภายนอกครอบครัว

1. การรับแจ้งเหตุ

เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2550 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิจิตร ได้รับการประสานจากผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบึงนาราง อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร ว่านางสาวจี (นามสมมุติ) อายุ 16 ปี นักเรียนในความปกครองเกิดตั้งครรภ์โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้กระทำ มีความประสงค์ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปสอบสวนหาข้อเท็จจริง

2. การคัดเลือกกรณีศึกษา

ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกรณีศึกษารายนี้ เนื่องจากนางสาวจีให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี พุดจาชัดเจน พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในวิสัยที่สามารถจะช่วยเหลือได้ในระยะเวลาจำกัด

2.1 การตั้งสมมติฐาน

นางสาวจีถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่

2.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่านางสาวจีถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่
- เพื่อช่วยเหลือเด็กทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่เป็นผลพวงมาจากการถูกทารุณกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมกรณีศึกษา และรวบรวมข้อมูลจากทีมสหวิชาชีพ

3.2 ข้อมูลของนางสาวจีจากการรวบรวมทั้งหมด

3.2.1 ลักษณะทั่วไป

นางสาวจีอายุ 16 ปี มีรูปร่างท้วม หน้าท้องใหญ่ ผิวขาว ไร้ผมสั้นระดับตึงหู แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พุดจาคล่องแคล่ว พุดเสียงดังและพุดไม่ชัด (เกิดจากลิ้นไก่สั้น) นางสาวจี เกิดวันที่ 6 มิถุนายน 2534 สัญชาติไทย เชื้อชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนา

อยู่บ้านเลขที่ ---- หมู่ที่ ---- ตำบลบึงนาราง อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร เป็นบุตรของนายวิชล นางมาลัย (นามสมมติ) (เสียชีวิตแล้วทั้งคู่) ตั้งแต่นางสาวจีแรกเกิดด้วยโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง นางสาวจีมีพี่น้อง 2 คน ได้แก่ นางสาวจาบ (นามสมมติ) อายุ 21 ปี เป็นพี่สาว และนางสาวจีเป็นน้องสาว ภายหลังบิดามารดาเสียชีวิตแล้ว นางจำปา (นามสมมติ) อายุ 79 ปี (คนรู้จัก) ได้นำนางสาวจี และนางสาวจาบมาเลี้ยงดูเสมือนบุตรของตนเอง เนื่องจากนางจำปารู้จักสนิทสนมกับมารดาของนางสาวจี ซึ่งนางสาวจีและนางสาวจาบเรียกนางจำปาว่ายาย

สภาพของครอบครัวที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของนางจำปา ที่เลี้ยงดูนางสาวจีมา ตั้งแต่แรกเกิด เป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ยกพื้นสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร บ้านกว้าง 4X6 เมตร หลังคามุงสังกะสี ฝาบ้านใช้ไม้ซีกเล็ก ๆ ติเปาะ ภายในโล่ง ไม่กั้นห้อง แต่กั้นเป็นห้องน้ำ ขนาด 1X2 เมตร สภาพภายในแขวนเสื้อผ้าารกรุงรัง อุปกรณ์เครื่องนอนเก่าและขาด ไม่มีเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นนอกจากพัดลมตั้งพื้น 1 ตัว

ครอบครัวมีรายได้จากนางจำปาไปรับเฝ้าบ้านให้ผู้อำนวยการโรงเรียนที่นางสาวจีศึกษาอยู่ ได้ค่าจ้างวันละ 100 บาท เลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว

- ข้อมูลจากนางสาวจี

นางสาวจีอาศัยอยู่กับนางจำปา และพี่สาวมาตั้งแต่เด็ก ในครอบครัวจะอาศัยอยู่กันด้วยความรักความผูกพัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สำหรับนางสาวจาบและนางสาวจี เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาและการเรียนรู้ สำหรับนางสาวจีได้รับการตรวจจากแพทย์และขึ้นทะเบียนผู้พิการแล้ว โดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการให้ ซึ่งความบกพร่องของนางสาวจีที่แพทย์ประเมิน คือ มีอายุสมองเท่ากับเด็กอายุ 7 ปี ทำให้นางสาวจีปฏิบัติตัวและมีความคิดอ่านเช่นเดียวกับเด็ก บ่อยครั้งที่นางสาวจีจะเดินเล่นไปตามถนนในหมู่บ้านเมื่อไม่ไปโรงเรียน สำหรับผู้ที่ล้วงละเมิดทางเพศกับนางสาวจี เป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน ที่พยายามใช้วิธีหลอกล่อนางสาวจีด้วยขนม รางวัล และเงิน ผู้กระทำได้หลอกล่อขอมีเพศสัมพันธ์กับนางสาวจีหลายครั้ง โดยใช้ห้างนาเป็นสถานที่ในการล้วงละเมิดทางเพศจนทำให้นางสาวจีตั้งครภร์

- ข้อมูลจากโรงเรียนและเพื่อน

นางสาวจี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบึงนาราง ตำบลบึงนาราง อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร เป็นเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาและการเรียนรู้ช้า เป็นเด็กร่าเริง พูดไม่ชัด แต่พูดคล่องแคล่วเสียงดัง ในระยะหลัง ครูสังเกตเห็นท่าทางของนางสาวจีใหญ่ขึ้น จึงซักถามเกี่ยวกับเรื่องประจำเดือน แต่นางสาวจีให้ข้อมูลได้ไม่ชัดเจน ครูมีความสงสัยว่านางสาวจีจะตั้งครภร์ รวมถึงในระยะหลัง นางสาวจีจะมีอารมณ์ฉุนเฉียว หงุดหงิดง่าย ไม่สนใจเรียนและแยกตัว

- ข้อมูลครอบครัวกับชุมชน

ครอบครัวนางสาวจีอาศัยอยู่ในชุมชนมานาน คนในชุมชนทราบว่านางจำปาไม่ใช่ยายแท้จริงของนางสาวจาบและนางสาวจี แต่ได้เลี้ยงดูทั้งสองคนมาด้วยความรัก ผู้นำชุมชนและองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ทราบดีว่านางจำปามีอายุมากแล้ว และต้องอุปการะเลี้ยงดูบุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา รวมถึงเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่เื้ออเพื่อเื้ออแม่ เป็นของอุปโภคบริโภคให้กับครอบครัวของนางจำปา เป็นประจำ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การถูกทารุณกรรมของนางสาวจี

นางสาวจีถูกทารุณกรรมทางเพศจากเพื่อนบ้านจริง โดยมีข้อมูลหลักฐานที่ประจักษ์ชัดเจน จากข้อมูลด้านการแพทย์ พบว่า นางสาวจีกำลังตั้งครรภ์ได้ 4 เดือน

4.2 หลักฐานจากบุคคลแวดล้อม

ไม่มีหลักฐานจากบุคคลแวดล้อม เนื่องจาก ไม่มีใครเคยพบเห็นการทารุณกรรมนางสาวจี แต่ผู้กระทำความผิดยอมรับสารภาพ

4.3 สาเหตุสำคัญในการถูกทารุณกรรม

นางสาวจีเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ทำให้ไม่สามารถเข้าใจหรือรู้จักระมัดระวังอันตรายที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

4.4 พฤติกรรมและอาการที่แสดงออกของนางสาวจี

ภายหลังที่ตั้งครรภ์ นางสาวจีจะซึมเศร้า แยกตัว ไม่ค่อยพูดคุยเหมือนเดิม มีอารมณ์หงุดหงิด โมโหง่าย

4.5 ประเด็นทางกฎหมาย

จากพยานหลักฐานด้านการแพทย์ เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนว่า นางสาวจีถูกทารุณกรรมทางเพศจริง และผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย

5. สรุปสภาพปัญหาที่ต้องการรับความช่วยเหลือ

5.1 นางสาวจีมีปัญหาทางร่างกาย

นางสาวจีกำลังตั้งครรภ์ แต่ยังไม่ได้ฝากครรภ์ จึงต้องมีการฝากครรภ์ และตรวจความผิดปกติต่าง ๆ เนื่องจากมารดาเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

5.2 นางสาวจีมีปัญหาทางจิตวิทยา

เมื่อนางสาวจีทราบจากแพทย์ว่า กำลังตั้งครรภ์ ได้รู้สึกเศร้า และโกรธผู้กระทำพยายามทำร้ายร่างกายตนเอง โดยการทุบหน้าท้อง ซึ่งต้องได้รับการให้คำปรึกษาจากนักจิตวิทยา ต่อไป

5.3 นางสาวจีมีปัญหา

เนื่องจากนางสาวจีถูกเพื่อนบ้านทารุณกรรมทางเพศจนตั้งครรภ์ และมีการแจ้งความดำเนินคดี ซึ่งอาจจะทำให้นางสาวจีไม่ได้รับความปลอดภัย เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพจึงส่งนางสาวจีเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

6. การวางแผน และการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการประชุมสหวิชาชีพ เพื่อร่วมกันวางแผนการให้ความช่วยเหลือตามบทบาทของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

วัน / เดือน / ปี	วิชาชีพ	การดำเนินการตามบทบาทวิชาชีพ	ผลการดำเนินการ
16 กันยายน 2550	- ครู - นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา)	- พูดคุย ชักถามหาข้อเท็จจริง - สอบข้อเท็จจริงโดยการพูดคุยกับเด็ก	- สันนิษฐานว่าเด็กอาจจะตั้งครรภ์ - พบว่า เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากเพื่อนบ้าน
17 กันยายน 2550	- แพทย์ - นักจิตวิทยา	- ตรวจร่างกาย - สรุปผลการรักษาเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - ตรวจสุขภาพจิตเนื่องจากเด็กซึมเศร้า เจ็บ ไม่พูดคุย	- พบว่าเด็กตั้งครรภ์ได้ 4 เดือน - พบว่า เด็กมีอายุสมองเทียบเท่ากับเด็กอายุ 7 ปี - เด็กยอมเปิดเผยข้อมูลว่าถูกล่วงละเมิดจากเพื่อนบ้าน

18 กันยายน 2550	- นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา)	- รวบรวม พยานหลักฐาน ข้อมูล ด้านสังคมสงเคราะห์ นำเสนอที่ประชุม ทีมสหวิชาชีพ - ร้องทุกข์กล่าวโทษ กับผู้กระทำความผิด - ส่งเด็กเข้ารับการ คุ้มครองที่บ้านพักเด็ก และครอบครัวจังหวัด นครสวรรค์	- สรุปความเห็น ทีมสหวิชาชีพได้ว่า ควรแยกเด็กเพื่อ คุ้มครองสวัสดิภาพ เนื่องจากข้อมูลและ หลักฐานระบุชัดเจนว่า เด็กถูกทารุณกรรม และควรดำเนินคดี ตามกฎหมาย - ร้องทุกข์กล่าวโทษ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ กล่าวหา - เด็กได้รับการ บำบัดรักษาทาง ร่างกายและจิตใจโดย การฝากครรภ์และให้ คำปรึกษา
19 กันยายน 2550	- ตำรวจ (พนักงานสอบสวน)	- สอบสวนพยาน ผู้เกี่ยวข้อง - สอบปากคำเด็ก	- พบว่า เด็กถูกล่วง ละเมิดทางเพศจาก เพื่อนบ้าน - เด็กให้ข้อมูลว่า เพื่อนบ้านเป็นผู้กระทำ
21 กันยายน 2550	- ตำรวจ (พนักงานสอบสวน)	- จับกุมผู้ต้องหา ผู้กระทำความผิดต่อ เด็ก ซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงกับเด็ก	- ผู้ต้องหาถูกคุมขัง และขอประกันตัว

7. สรุปผลการให้ความช่วยเหลือ

7.1 การช่วยเหลือด้านร่างกาย

นางสาวจีได้รับการฝากครรภ์และแพทย์จะดำเนินการตรวจน้ำคร่ำ เพื่อหาความผิดปกติของครรภ์

7.2 การช่วยเหลือด้านจิตวิทยา

นางสาวจีได้รับการให้คำปรึกษาจากจิตแพทย์ และนักจิตวิทยาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

7.3 การดำเนินคดีทางกฎหมาย

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิจิตร โดยพนักงานคุ้มครองเด็ก (ผู้ศึกษา) ได้ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดีกับเพื่อนบ้านผู้กระทำทารุณกรรมทางเพศกับนางสาวจี

7.4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยส่งเด็กหญิงสองเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

8. การติดตามประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ

8.1 ด้านการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตในปัจจุบันของนางสาวจี จากที่นางสาวจีได้รับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์ ได้ไม่เกิน 3 เดือนนางสาวจีจะถูกส่งตัวเข้ารับการคุ้มครองที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลก และขณะนี้นางสาวจีมีความสุข และได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

8.2 ด้านการปรับตัว

นางสาวจีสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุข มีความประพฤติดี มีการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เร็ว และจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลกได้จัดขึ้น

8.3 ด้านผลทางคดี

ผู้กระทำทารุณกรรมทางเพศกับนางสาวจี ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน ซึ่งผู้กระทำความผิด ได้ถูกควบคุมตัวแล้ว และคดียังต้องดำเนินไปตามกระบวนการยุติธรรม

รายงานการศึกษารายกรณี รายที่ 4 กรณีศึกษา เด็กถูกทารุณกรรม จากบุคคลในครอบครัว

1. การรับแจ้งเหตุ

เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2550 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิจิตร ได้รับแจ้งจากศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือเด็ก และสตรีในภาวะวิกฤติ หรือศูนย์พึ่งได้ (OSCC) โรงพยาบาลสามง่าม ว่า ได้รับตัวนางสาวสาม(นามสมมติ) อายุ 17 ปี อยู่บ้านเลขที่ ----- หมู่ที่ ---- ตำบลสามง่าม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร เนื่องจากเข้ามา รับการรักษาพยาบาล เนื่องจากนางสาวสามพยายามฆ่าตัวตาย ด้วยสาเหตุถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากบิดา นางสาวสามมีอาการเครียด ขณะนี้รักษาพยาบาลได้ 2 วันแล้ว แพทย์อนุญาตให้กลับบ้าน แต่นางสาวสามไม่ยอมที่จะกลับบ้านและพยายามฆ่าตัวตาย ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ต่อไป

2. การคัดเลือกกรณีศึกษา

ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกรณีสศึกษารายนี้ เนื่องจากเป็นกรณีศึกษาที่อยู่ในภาวะกดดัน อย่างรุนแรง ถึงขั้นทำร้ายตนเองโดยการพยายามฆ่าตัวตาย อีกทั้งนางสาวสามให้ความร่วมมือที่จะให้ข้อมูลเป็นอย่างดี พุดจาชัดเจน พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในวิสัยที่สามารถจะช่วยเหลือได้ในระยะเวลาจำกัด

2.1 การตั้งสมมติฐาน

นางสาวสาม ถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่

2.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่านางสาวสามถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวจริงหรือไม่
- เพื่อช่วยเหลือนางสาวสามทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่เป็นผลพวงมาจากการถูกทารุณกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมรายกรณี และรวบรวมข้อมูลจากทีมสหวิชาชีพ

3.2 ข้อมูลของนางสาวสามจากการรวบรวมทั้งหมด

3.2.1 ลักษณะทั่วไป

นางสาวสาม อายุ 17 ปี มีรูปร่างสูง ท้วม ผิวคล้ำ น้ำหนักและส่วนสูงเป็นไปตามเกณฑ์ ภาวะทางโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ปกติ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย

3.2.2 ประวัติเด็กและครอบครัว

นางสาวสาม อายุ 17 ปี เกิดวันที่ 30 สิงหาคม 2533 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่----- หมู่ที่ ---- ตำบลสามง่าม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร เป็นบุตรของนายกา (นามสมมติ) กับนางมา (นามสมมติ) บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน นางสาวสามมีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด 3 คน พี่คนโตมีครอบครัวและประกอบอาชีพอยู่ที่กรุงเทพ ส่วนคนที่ 2 ยังโสด ประกอบอาชีพอยู่ที่จังหวัดชลบุรี ส่วนนางสาวสาม อยู่ในความปกครองของบิดามารดาที่จังหวัดพิจิตร มีสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด 3 คน ได้แก่ นายกา (บิดา) อายุ 55 ปี, นางมา (มารดา) อายุ 54 ปี และนางสาวสาม ที่พักอาศัยเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ยกใต้ถุนสูง หลังคามุงสังกะสี มีสภาพมั่นคงแข็งแรง ขนาดบ้านกว้างประมาณ 5X7 เมตร ภายในบ้านกันเป็น 2 ห้องนอน 1 ห้องโถง มีห้องน้ำอยู่ใต้ถุนบ้าน ในช่วงกลางวันนางสาวสามจะนอนห้องเดียวกับมารดา มานาน 4 ปีแล้ว ส่วนบิดาจะนอนอีกห้องหนึ่ง มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านคือ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น พัดลม หม้อหุงข้าว เครื่องเสียง โทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า บริเวณรอบบ้านไม่มีรั้วกัน มีบ้านที่ปลูกอาศัยอยู่บริเวณเดียวกันประมาณ 6-7 หลัง มีระยะห่างกัน ประมาณ 15-20 เมตร

- ข้อมูลจากนางสาวสาม

นางสาวสามอยู่ในความปกครองของบิดามารดาโดยตลอด นางสาวสามถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาโดยสืบสันดาน มาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงปัจจุบัน รวมเวลานาน 4 ปี โดยบิดาจะกระทำเป็นประจำเมื่อมารดาไม่อยู่บ้าน และขู่ว่าไม่ให้บอกใคร จนครั้งสุดท้ายที่นางสาวสามนอนอยู่ในห้องนอน ซึ่งเป็นห้องนอนที่นางสาวสามนอนกับมารดาทุกคืน ในขณะที่มารดาไปตลาดบิดาได้เปิดประตูห้องแล้วเดินมาถอดกางเกงขาสั้นของนางสาวสามออก และล้วงละเมิดทางเพศ โดยบิดาสวมถุงยางอนามัย เมื่อสำเร็จความใคร่บิดาออกจากห้องไป นางสาวสามเกิดความเครียดกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงได้ตัดสินใจฆ่าตัวตายโดยการกินยาพาราเซตามอล จำนวน 30 เม็ด แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากมารดามาพบและนำตัวส่งโรงพยาบาลสามง่ามได้ทัน

- **ข้อมูลจากโรงเรียนและเพื่อน**

นางสาวสามกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามง่ามราชูปถัมภ์ ตำบลสามง่าม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร นางสาวสามเป็นเด็กที่มีนิสัยร่าเริง สนุกสนาน พุดเก่ง แต่ระยะหลังนางสาวสามซึมเศร้า ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว ไม่เข้ากลุ่มเพื่อน

- **ข้อมูลครอบครัวกับชุมชน**

นางสาวสามพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา โดยบิดาประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างขับรถส่งของในอำเภอสามง่าม มีรายได้เดือนละ 7000.- บาท ส่วนมารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ประมาณวันละ 150-200 บาท

ครอบครัวของนางสาวสามอาศัยอยู่ในชุมชนมานาน จนเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยกับคนในชุมชนเป็นอย่างดี และมีการเกื้อกูลซึ่งกันและกันตามสภาพชนบททั่วไป หากมีกิจกรรมในชุมชนในช่วงเทศกาลต่าง ๆ มักได้รับความร่วมมือจากครอบครัวนางสาวสามเสมอ ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกับคนในชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การถูกทารุณกรรมของนางสาวสาม

นางสาวสามถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาโดยสืบสันดานจริง พบว่า เยื่อพรหมจารีฉีกขาด อวัยวะเพศมีรอยช้ำบวม

4.2 หลักฐานจากบุคคลแวดล้อม

ไม่มีหลักฐานจากบุคคลแวดล้อม

4.3 สาเหตุสำคัญในการถูกทารุณกรรม

เนื่องจากบิดามารดา มีปัญหาขัดแย้งกันภายในครอบครัวและไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กันมาเป็นระยะเวลา 4 ปี ส่งผลให้บิดากระทำการทารุณกรรมทางเพศกับนางสาวสาม

4.4 พฤติกรรมและอาการที่แสดงออกของนางสาวสาม

นางสาวสามซึมเศร้า เหงื่อลอย เครียด วิตกกังวล หวาดกลัวบิดา ไม่ต้องการที่จะกลับไปอยู่กับครอบครัวอีก

4.5 ประเด็นทางกฎหมาย

จากข้อมูลแวดล้อมทั้งหมด เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า บิดาได้ทารุณกรรมนางสาวสามจริง และมีความผิดตามกฎหมาย

5. สรุปสภาพปัญหาที่ต้องการรับความช่วยเหลือ

5.1 นางสาวสามมีปัญหาทางร่างกาย

นางสาวสามกินยาพาราเซตามอล เพื่อพยายามฆ่าตัวตาย ทำให้มีผลในด้านร่างกายและแพทย์ได้ดำเนินการล้างท้องให้ จนปลอดภัยแล้ว

5.2 นางสาวสามมีปัญหาทางจิตวิทยา

เนื่องจากนางสาวสามมีความเครียดจากการกระทำทารุณกรรมทางเพศจากบิดา ส่งผลให้มีพฤติกรรมและอาการที่แสดงออกมา ได้แก่ ซึมเศร้า เหม่อลอย จำเป็นที่จะต้องได้รับการเยียวยา รักษาสุขภาพจิตใจ จากจิตแพทย์และนักจิตวิทยา

5.3 นางสาวสามมีปัญหา

เนื่องจากนางสาวสามถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดา และมีการแจ้งความดำเนินคดี แต่นางสาวสามสามารถที่จะกลับไปพักอาศัยอยู่กับครอบครัวได้เช่นเดิม เนื่องจากบิดาถูกจับดำเนินคดีแล้ว

6. การวางแผน และการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการประชุมสหวิชาชีพ เพื่อร่วมกันวางแผนการให้ความช่วยเหลือตามบทบาทของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

วัน / เดือน / ปี	วิชาชีพ	การดำเนินการตามบทบาทวิชาชีพ	ผลการดำเนินการ
28 พฤศจิกายน 2550	- แพทย์ - พยาบาล	- ตรวจสอบสุขภาพกาย เนื่องจากเด็กมีอาการปวดท้อง - สรุปผลการรักษาเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - ตรวจสอบสุขภาพพูดคุย สร้างสัมพันธภาพ - ส่งต่อนักจิตวิทยา	- พบว่า อาการปวดท้องเกิดจากความเครียด - ได้ข้อมูลว่า เด็กปวดท้องเกิดจากความเครียด - เด็กรู้สึกไว้วางใจ

	- นักจิตวิทยา	- ตรวจสุขภาพจิต เนื่องจากเด็กอยู่ใน ภาวะเครียดอย่าง รุนแรงและพยายาม ฆ่าตัวตาย - แจ้งเหตุไปที่ สำนักงานพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด พิจิตร	- พบว่า เด็กมี ความเครียดเนื่องจาก มีภาวะกดดัน เนื่องจากถูกล่วง ละเมิดทางเพศจาก บิดา - สำนักงานพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด พิจิตร มอบหมายให้ผู้ ศึกษาดำเนินการสอบ ข้อเท็จจริง
29 พฤศจิกายน 2550	- นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา)	- ร้องทุกข์กล่าวโทษ กับบิดาผู้กระทำ ความผิดต่อเด็ก	- ร้องทุกข์กล่าวโทษ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ กล่าวหา
3 ธันวาคม 2550	- ตำรวจ (พนักงานสอบสวน)	- สอบสวนพยาน ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ มารดาและพี่ชายของ เด็ก - สอบปากคำเด็ก	- ไม่ได้ข้อมูลจาก พยาน - ได้ข้อมูลว่าบิดาล่วง ละเมิดทางเพศ
4 ธันวาคม 2550	- ตำรวจ (พนักงานสอบสวน)	- จับกุมบิดาผู้กระทำ ความผิด	- บิดาถูกคุมขังที่ เรือนจำจังหวัดพิจิตร

7. สรุปผลการให้ความช่วยเหลือ

7.1 การช่วยเหลือด้านร่างกาย

นางสาวสามได้รับการตรวจและรักษาร่างกายจนหายเป็นปกติ

7.2 การช่วยเหลือด้านจิตวิทยา

นางสาวสามได้รับความช่วยเหลือด้านสภาพจิต ซึ่งระหว่างนี้ยังอยู่ในขบวนการ
เยียวยารักษา ฟันฟูสภาพจิตใจ จากจิตแพทย์ และนักจิตวิทยา

7.3 การดำเนินคดีทางกฎหมาย

นางสาวสามได้แจ้งความดำเนินคดีกับบิดาต่อตำรวจ (พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี) ตามกระบวนการยุติธรรม

7.4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

นางสาวสามสามารถกลับไปอยู่ในความปกครองของมารดาได้ เนื่องจากบิดาถูกจับกุมดำเนินคดีแล้ว

8. การติดตามประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ

8.1 ด้านการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตในปัจจุบันของนางสาวสามพักอาศัยอยู่กับมารดา และมีความปลอดภัยทางร่างกายและจิตใจ สามารถดำเนินชีวิตได้เป็นปกติเช่นผู้อื่น

8.2 ด้านการปรับตัว

นางสาวสามสามารถปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวและเพื่อนที่โรงเรียนได้ตามปกติ และสามารถลืมเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้

8.3 ด้านผลทางคดี

ประธานพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีนางสาวสาม ทราบว่า ขณะนี้บิดาของนางสาวสามถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัดพิจิตร

รายงานการศึกษารายกรณี รายที่ 5 กรณีศึกษา เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลในครอบครัว

1. การรับแจ้งเหตุ

เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิจิตร ได้รับแจ้งจากสถานีตำรวจภูธรเมืองพิจิตร ฝ่ายป้องกันและปราบปรามว่า ได้รับแจ้งจากป้อมตำรวจประจำตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ว่า มีเด็กหญิงอายุ 12 ปี เข้าแจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ถูกบิดาเลี้ยงกระทำชำเรา ไม่สามารถพักอยู่ที่บ้านได้ ต้องการขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทางสถานีตำรวจภูธรเมืองพิจิตร จึงประสานขอความร่วมมือให้หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปดำเนินการให้ความช่วยเหลือเด็กโดยเร่งด่วน

2. การคัดเลือกกรณีศึกษา

ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกรณีศึกษารายนี้ เนื่องจากเด็กหญิงจอยให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี พุดจาชัดเจน พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในวิสัยที่สามารถจะช่วยเหลือได้ในระยะเวลาจำกัด

2.1 การตั้งสมมติฐาน

เด็กหญิงจอยถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวและนอกครอบครัวจริงหรือไม่

2.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเด็กหญิงจอยถูกทารุณกรรมจากบุคคลในครอบครัวและนอกครอบครัวจริงหรือไม่
- เพื่อช่วยเหลือเด็กหญิงจอยทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่เป็นผลพวงมาจากการถูกทารุณกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมรายกรณี และรวบรวมข้อมูลจากทีมสหวิชาชีพ

3.2 ข้อมูลของเด็กหญิงจอยจากการรวบรวมทั้งหมด

3.2.1 ลักษณะทั่วไป

เด็กหญิงจอย อายุ 12 ปี มีรูปร่างสูง ผิวคล้ำ ผมสั้นระดับตึงหู แต่งกายเรียนร้อย ใบหน้าเศร้า

3.2.2 ประวัติเด็กและครอบครัว

เด็กหญิงจอย อายุ 12 ปี เกิดวันที่ 30 ธันวาคม 2538 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่----- หมู่ที่ ----- ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร เป็นบุตรของนายทองคำ (นามสมมติ) กับนางบุญมี (นามสมมติ) บิดามารดาแยกทางกันตั้งแต่เด็กหญิงจอยยังเล็ก ภายหลังแยกทางกัน เด็กหญิงจอยอยู่ในความปกครองของมารดาโดยตลอด ต่อมามารดาสมรสใหม่กับนายบุญเชิด (นามสมมติ) อายุ 33 ปี ในครอบครัวเด็กหญิงจอยอาศัยอยู่รวมกัน 6 คน ประกอบด้วยมารดา บิดาเลี้ยง น้องสาวต่างบิดา อายุ 7 ปี ตาและยาย บ้านที่พักอาศัยอยู่เป็นบ้านของมารดา เป็นบ้านในโครงการทิดไท้องค์ราชันที่ส่วนท้องถิ่นได้ปลูกสร้างให้ เนื่องจากเป็นครอบครัวที่มีฐานะยากจน บ้านเป็นลักษณะปูนชั้นเดียว ภายในโล่งไม่กั้นห้อง มีเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ โทรทัศน์ พัดลม และหม้อหุงข้าวไฟฟ้า ครอบครัวมีรายได้จากบิดาเลี้ยง ประกอบอาชีพเป็นช่างไม้ อยู่ที่โรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ มีรายได้ 6,000.- บาท / เดือน เลี้ยงดูสมาชิกทุกคนในครอบครัว

- ข้อมูลจากเด็กหญิงจอย

เด็กหญิงจอยอยู่ในความปกครองของบิดาเลี้ยงและมารดา โดยบิดาเลี้ยงมาอาศัยอยู่ด้วยในขณะที่เด็กหญิงจอยมีอายุ 5 ปี จนกระทั่งเด็กหญิงจอยอายุ 11 ปี บิดาเลี้ยงเริ่มพยายามล่องละเมิดทางเพศกับเด็กหญิงจอย และได้ทำการทารุณกรรมทางเพศตลอดมาจนถึงปัจจุบัน มารดา ตาและยาย ทราบเรื่องเป็นอย่างดี แต่ได้แค่พยายามป้องกัน บิดาเลี้ยงจะทารุณกรรมทางเพศกับเด็กหญิงจอยทุกครั้งที่มาสุรา และในเวลาที่ไม่มีคนอยู่ที่บ้านโดยที่เด็กหญิงจอยไม่สามารถขัดขืนต่อผู้กำลังของบิดาได้

- ข้อมูลจากโรงเรียนและเพื่อน

เด็กหญิงจอยกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขื่อนอนุสรณ์ ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร เป็นเด็กร่าเริง ยิ้มเก่ง พูดเก่ง ชอบพูดคุยและเล่นกับเพื่อนนักเรียนผู้ชาย เด็กหญิงจอยได้นำเรื่องที่ถูกบิดาเลี้ยงข่มขืนไปเล่าให้เพื่อนผู้ชายฟัง และเด็กชายจำนวน 2 คนที่ฟังเรื่องราวได้ขอมีเพศสัมพันธ์กับเด็กหญิงจอยทั้ง 2 คน เพื่อขอกระทำเช่นเดียวกันที่บิดาเลี้ยงทำ เด็กหญิงจอยได้นำเรื่องที่มีเพศสัมพันธ์กับบิดาเลี้ยงและเพื่อนไป

เล่าให้ครูฟัง ครูจึงได้เดินทางไปเยี่ยมบ้านของ เด็กหญิงจอยและทราบว่าครอบครัวทราบเรื่องทุกอย่างเป็นอย่างดี และพยายามที่จะไม่ให้บิดาเลี้ยงกระทำ

- ข้อมูลครอบครัวกับชุมชน

ผู้นำชุมชนและเพื่อนบ้านทราบเรื่องที่ได้เด็กหญิงจอยถูกบิดาเลี้ยงทารุณกรรมทางเพศ และเรื่องที่ได้เด็กหญิงจอยถูกเพื่อนที่โรงเรียนทารุณกรรมทางเพศด้วยเช่นกัน ต่างพากันวิพากษ์วิจารณ์กับเรื่องที่เกิดขึ้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การถูกทารุณกรรมของเด็กหญิงจอย

เด็กหญิงจอยถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาเลี้ยงและเพื่อนจริง โดยมีข้อมูลหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนจากข้อมูลด้านการแพทย์ พบว่า เด็กหญิงจอยมีร่องรอยการถูกทารุณกรรมทางเพศ

4.2 หลักฐานจากบุคคลแวดล้อม

เนื่องจากมีเพื่อนนักเรียนที่โรงเรียนเคยพบเห็นเด็กหญิงจอยและเพื่อนชายจำนวน 2 คนมีเพศสัมพันธ์กัน และบุคคลในครอบครัวเด็กหญิงจอย เคยพบเห็นเด็กหญิงจอยถูกบิดาล่วงละเมิดทางเพศ

4.3 สาเหตุสำคัญในการถูกทารุณกรรม

เด็กหญิงจอยถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาเลี้ยง เนื่องจากบิดาเลี้ยงมักจะเมาสุรา และขาดสติเป็นประจำ ประกอบกับสภาพที่อยู่อาศัยของเด็กที่นอนรวมกันไม่เป็นสัดส่วน ทำให้เด็กหญิงจอยและบิดาเลี้ยงมีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น สำหรับเด็กหญิงจอยถูกบิดาเลี้ยงล่วงละเมิดทางเพศมาเป็นเวลานาน จนเป็นเรื่องปกติตธรรมดา สามารถเล่าเรื่องให้เพื่อนชายฟังได้เป็นปกติ ประกอบกับเพื่อนชาย อยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็นไม่มีความยับยั้งชั่งใจในการตัดสินใจ ทำให้กล้าที่จะล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กหญิงจอย

4.4 พฤติกรรมและอาการที่แสดงออกของเด็กหญิงจอย

เด็กหญิงจอยซึมเศร้า เสียใจ ที่ถูกบิดาเลี้ยงทารุณกรรมทางเพศ มีความวิตกกังวลกลัวบิดาเลี้ยงตีตบ และไม่มีใครหาเลี้ยงครอบครัว

4.5 ประเด็นทางกฎหมาย

- จากข้อมูลแวดล้อมทั้งหมด เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า บิดาเลี้ยงได้ทารุณกรรมเด็กหญิงจอยจริง และมีความผิดตามกฎหมาย

5. สรุปสภาพปัญหาที่ต้องการรับความช่วยเหลือ

5.1 เด็กหญิงจอยมีปัญหาทางร่างกาย

ผลจากการถูกทารุณกรรมทางเพศ ได้แก่ ปวดท้อง ติดเชื้อทางช่องคลอด ซึ่งได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์แล้ว

5.2 เด็กหญิงจอยมีปัญหาทางจิตวิทยา

เนื่องจากเด็กหญิงจอยถูกทารุณกรรมทางเพศจากบิดาเลี้ยงมานานเกือบ 2 ปี ทำให้เด็กหญิงจอยมีความรู้สึก ชอบกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นความผิดปกติทางจิตใจ ที่จะต้องได้รับการบำบัดเยียวยาจากจิตแพทย์

6. การวางแผน และการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการประชุมสหวิชาชีพ เพื่อร่วมกันวางแผนการให้ความช่วยเหลือตามบทบาทของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

วัน / เดือน / ปี	วิชาชีพ	การดำเนินการตามบทบาทวิชาชีพ	ผลการดำเนินการ
22 มกราคม 2551	- แพทย์ - พยาบาลให้คำปรึกษา - นักจิตวิทยา	- ตรวจสุขภาพทั่วไปของเด็ก - สรุปข้อมูลการตรวจเสนอต่อที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - ให้คำปรึกษาทั่วไปและสร้างสัมพันธภาพ - ให้คำปรึกษาเนื่องจากเด็กอยู่ในภาวะซึมเศร้าและไม่ต้องการกลับบ้าน	- พบร่องรอยการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากการตรวจภายใน - นามติที่ประชุมประกอบการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ - เด็กรู้สึกผ่อนคลาย - เด็กรู้สึกผ่อนคลายและเปิดเผยข้อมูลว่าถูกบิดาเลี้ยงและเพื่อนที่โรงเรียนล่วงละเมิดทางเพศ

	<ul style="list-style-type: none"> - นักสังคมสงเคราะห์ (ผู้ศึกษา) 	<ul style="list-style-type: none"> - สรุปความเห็นเสนอที่ประชุมทีมสหวิชาชีพ - เยี่ยมบ้านเพื่อสอบถามข้อเท็จจริง - สรุปรายงานการประชุมทีมสหวิชาชีพ - ส่งเด็กเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์ - ร้องทุกข์กล่าวโทษกับบิดาเลี้ยงและเพื่อนนักเรียนที่โรงเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นว่าควรแยกเด็กจากครอบครัวเนื่องจากผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลภายในครอบครัว - พบข้อมูลว่าเด็กถูกบิดาเลี้ยงและเพื่อนที่โรงเรียนล่วงละเมิดทางเพศ - นำมติที่ประชุมประกอบการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ - เด็กได้รับการตรวจสุขภาพกายและจิตจากแพทย์และนักจิตวิทยา - ร้องทุกข์กล่าวโทษโดยผู้ศึกษาเป็นผู้กล่าวหา
24 มกราคม 2551	<ul style="list-style-type: none"> - ตำรวจ (พนักงานสอบสวน สภ.เมืองพิจิตร) 	<ul style="list-style-type: none"> - สอบสวนพยานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มารดาเด็ก ตา ยาย เพื่อนบ้านและเพื่อนที่โรงเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้ข้อมูลว่าเด็กถูกบิดาเลี้ยงล่วงละเมิดทางเพศจากบิดาเลี้ยงมาเป็นเวลา 4 ปีแล้ว และถูกล่วงละเมิดจากเพื่อนมาเป็นเวลา 3 เดือน

		- สอบปากคำเด็ก	- ได้ข้อมูลว่าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบิดาเลี้ยงและเพื่อนจริง
25 มกราคม 2551	- ดำรวจ (พนักงานสอบสวน สภ.เมืองพิจิตร)	- จับกุมผู้กระทำ ความผิด ได้แก่ บิดาเลี้ยงและควบคุมตัวเพื่อนจำนวน 2 คนที่โรงเรียนไว้ที่สถานพินิจเด็กและเยาวชน จังหวัดพิจิตร	- บิดาเลี้ยงถูกคุมขังที่เรือนจำจังหวัดพิจิตร - เพื่อนนักเรียน จำนวน 2 คน ถูกส่งตัวต่อไปที่สถานพินิจเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์

7. สรุปผลการให้ความช่วยเหลือ

7.1 การช่วยเหลือด้านร่างกาย

เด็กหญิงจอยได้รับการตรวจอาการติดเชื้อทางช่องคลอดจากแพทย์

7.2 การช่วยเหลือด้านจิตวิทยา

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิจิตร โดยพนักงานคุ้มครองเด็ก (ผู้ศึกษา) ได้ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดีกับเพื่อนบ้านผู้กระทำทารุณกรรมทางเพศกับเด็กหญิงจอย

7.4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยส่งเด็กหญิงจอยเข้ารับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์

8. การติดตามประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ

8.1 ด้านการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตในปัจจุบันของเด็กหญิงจอย จากที่เด็กหญิงจอยได้รับการคุ้มครองที่บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครสวรรค์ ได้ไม่เกิน 3 เดือนเด็กหญิงจอยจะถูกส่งตัวเข้ารับการคุ้มครองที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลก และขณะนี้เด็กหญิงจอยมีความสุข และได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

8.2 ด้านการปรับตัว

เด็กหญิงจอยสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุข มีความประพฤติดี มีการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เร็ว และจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานคุ้มครองและพัฒนา อาชีวะบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลกได้จัดขึ้น

8.3 ด้านผลทางคดี

ผู้กระทำทารุณกรรมทางเพศกับเด็กหญิงจอย ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ใน ข้อหาข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน ซึ่งผู้กระทำความผิด ได้ถูกควบคุมตัวแล้ว และคดียังต้องดำเนินไปตามกระบวนการยุติธรรม